

Listopad 2016

Pobyt v přírodě je pro děti základní životní potřebou.

EvaLabusova.cz

Děti venku: ohrožený druh? V naší družině však našťestí druh zcela běžný ☺. Děti jsou s družinou každé odpoledne venku, už řadu let. Ano, máme výjimečnou družinu. Máme neohrožené vychovatelky, které s dětmi hned z lavic vyrážejí VEN. Zeptali jsme se několika rodičů, jak vnímají družinu oni. My další či samotné děti však můžeme družinové dění vnímat zase jinak. Můžeme mít odlišné představy, můžeme mít kupu nápadů, co dalšího v družině dělat, a co dělat třeba jinak, lépe. Můžeme a mějme. A sdělme si to. Přímou našim vychovatelům, na třídních schůzkách nebo prostřednictvím třídních koordinátorů.

Čas ponořit se do hry

Hlubili jsme potok, aby voda rychle tekla kolem stromů. Hráli jsme fotbal dokonce s páťákem! Byl jsem pejsek a hráli jsme si na rodinu. Lezli jsme po lanech! Udělal jsem super most z písku! Naš bunkr obdivoval i pan učitel! Vařili jsem kouzelný lektvar. Vyráběli jsem dárečky na jarmark. Hele, co jsme vyrobili! Sázel jsem rostliny. Stavěli jsme hrad. Chceš se podívat na naše vtipné divadlo? Moje nejlepší kámoška... Máme partu kluků...

Podobné odpovědi zaznávají při odchodu z družiny. Máme děti na waldorfské škole. Záleží nám na určitých hodnotách a požadujeme kreativní, vstřícné, láskyplné, podnětné prostředí. Příliš nevíme, co konkrétně děti každý den při vyučování zažívají. Víme, že chodí do úplně jiné školy, než jsme absolvovali my. A občas si povzdechne, že tyto děti ani netuší, jak se mají báječně.

Jako rodiče se soustředíme na třídního učitele. Jaký je? Také hodnotíme ostatní oborové vyučující. Ale kdo z nás se byl v družině seznámit s vychovatelkami a vychovateli? Víme jak se jmenují? Kdo má službu ráno? Kdo je s dětmi do 16.30 odpoledne? V první a ve druhé třídě tráví žáci nejvíce času v družině. Zde probíhá nej-

Foto: Katka Vokůrková

více sociálních interakcí. Zde je možné si vydechnout a ponořit se do hry. Je tu pohyb, volnost, vzduch, nabídky různých aktivit. Jak se dítě cítí v družině, je naprosto zásadní. Podle toho hodnotí a vnímá školu. Co proběhlo dopoledne v hlavním vyučování, je odpoledne dávnou minulostí. Proto zazníávají na banální rodičovskou otázku „*Tak co bylo dneska ve škole?*“ výše uvedené odpovědi z úst umazaných, zpocených, hladových, ale nadšených dětí.

Kdo pomáhal s obědem dvaceti dětem z první třídy? Kdo oblékal tolik stále poskakujících a povídajících svěřenců? Kdo zkoušel odpovídat na stejnou otázku alespoň desetkrát? Kdo zavazoval tkaničky

celé třídy a zároveň hledal kapesník, klíče, aktovku, bačkorky, čip, mikinu, plyšáčka? Kdo vyráběl se sedmi až devítiletými dětmi vánoční dárečky? Kdo dokázal trpělivě naslouchat a vyprávět pohádky? Kdo utěšoval, řešil a hledal spravedlnost pro takový počet dětí této věkové kategorie? Kdo toto vše dělá každý den a dobrovolně? A rád? Družina naší waldorfské školy. Všichni. Monika Sujová, Dana Marková, Žaky Flíčková, Honza Vodička. Jen díky nim jsou naši žáci v prvních letech povinné školní docházky spokojeni a nadšeni ze školy! Díky!!!

Za všechny spokojené rodiče

Vendula Chromá

Netopýři a jim podobní

Jsem šťastná za naši družinu ve Waldorfské škole. Kdykoli si pro naši Aničku přijdu, vidím, jak jsou děti zabrané do hry nebo tvoření, a to jak venku, tak uvnitř. Některé si hrají samy, jiné raději ve společné hře s kamarády. Je vidět čilý ruch, spokojenost a pohoda, žádné znužené zevlování. Je vtipné pozorovat reakce dětí (i toho mého), když si je rodiče přijdou vyzvednout: „Cože, ty už seš tady?“ nebo „Takhle brzo?!“ či jen z výrazu tváře vyčíst, že by nejraději ještě zůstaly...

Družina je velice inspirativní i pro mne. Vždy když vidím výzdobu nebo výsledky tvoření dětí, hned bych si něco podobného vyrobila doma sama. Obdivuji nápady vychovatelek, které neváhají tvořit s dětmi i venku (nedávno drátkovaly srdíčka s korálky).

Co je pro mne velice důležité, je pobyt venku. Za každého počasí. Po hodinách soustředění a se-

Foto: Katka Vokůrková

zení uvnitř budovy je více než osvěžující vyběhnout ven na čerstvý vzduch. Někteří si mohou dát pořádně do těla a zapotit se (jako například kluci při fotbálku), jiní zvolí pasivnější formu (jako třeba naše Anička). Ti jsou pak zalezlí v roštích nebo visí jako netopýři hlavou dolů z tyče na hřišti.

Last but not least chci zmínit laskavost, vstřícnost a empatii družinářek. Střet nebo spor umí řešit s nadhledem, klidem a porozuměním pro danou situaci.

Všem v družině za jejich práci a trpělivost moc děkuji.

Katka Vokůrková

Děkuji...

Čas, který tráví naše dcera Johanka (3W) ve waldorfské družině, beru jako „třešničku na dortu“, která rozsvítí všechny její smysly.

Už od ranního přivítání ji provází vlídné přijetí paní vychovatelky. Jelikož do školy dojíždíme z přilehlé vesnice a jsme v našich zaměstnáních od časných hodin, jsme velmi rádi, že si Johanka může užít případný ranní odpočinek na útulné postýlce. Před samotným vyučováním

se také ráda osvěží tvořivou činností, malováním nebo hrami s kamarády. Novým zážitkem pro ni bylo otevření dvou prvních tříd: nadšeně nám vyprávěla, s kolika novými kamarády se (také i díky družině) mohla seznámit.

Další aktivitou, které si ze srdce vážím, je každodenní pobyt v přírodě či na hřišti za jakéhokoliv počasí. Volná hra plná fantazie jsou prostřednictvím Johanky každodenní součástí našeho života. Vidím v jejich hnědých očích ryzí sympatie, které se v ní projevují a vím, že si pěstuje lásku ke světu právě tím, že poznává svět v jeho pravé podobě. Děti mohou běhat, skákat, šplhat, dotýkat se země, stromů, dýchat čerstvý vzduch v jeho proměnách. Mohou se podílet na stavbě domečků, překonávat překážky, sdílet emoce, učit se být nápomocné, vysvětlovat

nedorozumění, rozvíjí umělecké činnosti a hlavně rozvíjí důvěru ve své okolí. To, že mohou děti trávit čas převážně venku, bereme jako dar. Takový zdravý bonus v podobě zdravého otužování ☺.

Vím, že nám všem usnadňují život výdobytky moderní civilizace jako je cestování automobily, ústřední topení, klimatizace a jiné, za což jsme samozřejmě i my vděční. Mnohdy jsme ale v důsledku takového života choulostivější a méně odolní vůči náhlým poklesům tepla či průvanu a na prudký liják pak reagujeme my i děti často virózami všeho druhu, což mohu vidět i ve svém zaměstnání. Můj názor je takový, že jak je důležitá zdravá strava, tak je neodmyslitelně důležité v dětech pěstovat zdravý pohyb spojený s pobytem v přírodě. Jejich pevná imunita ať jim je pak oporou v rozvíjení třech klenotů: myšlení, citění a vůle...

A co mě těší na závěr? Že mohu jako rodič při vyzvedávání Johanky kdykoliv spočinout a být součástí tohoto dětského světa, že paní vychovatelky a pan vychovatel jsou vždy nakloněni osobním rozhovorům. Děkuji.

Vladka Šebestová

Oddechový čas

Když se řekne družina, lidé si pravděpodobně představí něco, co někdy jako děti sami zažili. Někdo si vybaví hezké vzpomínky, někdo horší, někdo družinu vůbec nezažil.

Já patřím mezi ty, co do družiny jako děti nechodili. Teď, když jsem sama rodič, tak si představuji a přeji, aby se mé dítě do družiny těšilo a mělo ji jako svůj volný oddechový čas, kde má prostor pro svoji realizaci, samozřejmě v určitých mezích společenských pravidel ☺.

Sama jsem v družině krátký čas pracovala a myslím si, že je to zodpovědná a poměrně náročná práce. Děti zde mají sice řízený, ale na druhou stranu zároveň volný čas. Je tam paní vychovatelka, která musí sledovat, jak se děti chovají a musí s nimi řešit různé situace a problémy, které mezi nimi nastávají a dokázat se k nim správně postavit a dětem je vysvětlit. Přitom jim však do jejich prostoru nemá moc zasahovat, aby se spory naučily

Důvod těšit se do školy

Všichni bychom si určitě přáli, aby se naše děti těšily na erudované hodiny svých učitelů, faktem ovšem je, že pro některé děti je tím hlavním důvodem, proč je fajn chodit do školy, školní družina. My už jsme pochopili, že teprve fotbal v lese, monopoly a karty jsou hlavním vzdělávacím progra-

mem našeho syna. Výuka je často jen zdržující výplň dopoledne při čekání na odpolední družinu.

Z mého pohledu by družina měla fungovat jako oddechový volný čas pro děti, aby se mohly po celém vyučovacím dopoledni uvolnit, odvázat, sblížit se se svými spolužáky a kamarády, pohrát si a zároveň se naučit respektovat určitá pravidla. Naučit se spolu vycházet, domluvit se, vyřešit si správně své případné dětské spory a poradit si s nimi a zároveň být i dětmi a sami sebou.

Myslím si, že naše paní vychovatelky tento prostor našim dětem dopřávají a umožňují. Už jen tím, že s nimi chodí za každého počasí ven, což hodnotím velmi pozitivně. Děti potřebují být na čerstvém vzduchu za každého počasí. A určitě jim to prospívá. Pro rodiče je to pouze o tom, vybavit děti správným oblečením vztahujícím se k aktuálnímu ročnímu období a počasí.

Vždyť si vzpomeňme, že i my jsme byli jako děti nejraději venku a neřešili jsme, jaké je zrovna počasí, jestli je zima, horko, mráz, mokro, jestli jsme od bláta nebo sněhu. V tomto prostředí jsme byli šťastní, mohli jsme si dovádět podle svého. Určitě jsme byli i zdravotně odolnější. Příroda nám toto vše nabízí, tak bychom to měli

ček o velký důvod navíc těšit se každé ráno do školy.

I ranní vstávání se dá podstoupit kvůli pár desítkám minut navíc s kamarády před vyučováním. A běda, když se máme tak brzo ráno jet nechce!

Co dodat – děkujeme dámám z družiny za to, že má náš prvňá-

dopřát i našim dětem, aby se s ní mohly sžít. Po, pro ně, náročném vyučovacím dopoledni, kdy jsou v napětí a musí se soustředit, je pak úžasná příležitost se uvolnit, hýbat se a dovádět, tak trochu po svém, právě venku.

To je můj názor a pohled na družinu. Jsem moc ráda, že máme takové paní vychovatelky, jaké máme, které našim dětem tento prostor dávají a chodí s nimi ven.

Tímto bych zároveň chtěla našim paním vychovatelkám poděkovat za jejich práci, kterou pro naše děti dělají a věnují se jim.

Linda Vonešová
(maminka Filípka)

Veronika Láchová

Ptali jsme se ve školním klubu...

Minulé pondělí jsem měl možnost udělat rozhovory s několika návštěvníky školního klubu (ŠK). Chtěl jsem, abyste si mohli udělat alespoň nějakou představu, co se v klubu děje a co by se případně dítě mohlo. Zajímaly mě hlavně otázky: *Co tě ve ŠK nejvíce baví? Co by se ti líbilo, kdyby se ve školním klubu dalo dělat? Proč by do klubu měl někdo chtít chodit?*

Foto: Petr Kubala

Matěj: „No jasně, že ping-pong. A kdyby ping-pong nebyl, přál bych si ve škole počítače... a televizi.“

PK: Co by do ŠK nalákalo další žáky?
M: „Počítače a televize.“ ☺

Andrejka: Mě baví hrát hry. Oblíbenou ale žádnou nemám.

Anežka: Mně nejvíce baví, že si můžeme odpočívat, dělat domácí úkoly, hrát ping-pong.

PK: „Máš nějakou oblíbenou hru?“ A: „Double.“ Když jsem Anežce připomněl hraní hororových příběhů, tak ty prý byly ještě lepší než Double.

Obracím se na Vítka. Vítek utíká před mikrofonom.
PK: „Vítka, neutíkej...“ Jelikož jsem jej nedohonil, zůstane, bohužel, názor Vítka ukryt ve studni zapomnění.

Naštěstí jsem měl možnost ještě oslovit i dvě žákyně šesté třídy, Káju a Rózu.

PK: „Co zrovna děláte?“
K: „No, tak já píšu domácí úkol.“

R: „Já ležím na gauči.“

PK: „Když neděláte tohle, co ještě rády děláte?“

R: „Baví nás stolní hry, malování na tabuli, vyrábění.“

PK: „Je něco, co vám tady v klubu chybí. Co byste si přály, aby tady bylo?“

K: „Barevné křídly na tabuli.“

R: „Hadr na tabuli.“

K: „A potom, aby se školní klub oddělil zdi od chodby.“

PK: „Na co byste nalákaly spolužáky a spolužačky? Proč by sem měli chtít chodit?“

R: „Protože je to tu boží.“

K: „Vlastně místo toho, abyste seděli doma, tak tady můžete vyrábět, hrát ty zmíněné hry, kreslit na tabuli, udělat si domácí úkoly a pak uhánět domů.“

PK: „Je ještě něco, co byste vzkázaly čtenářům Zvonku?“

Foto: Petr Kubala

K: „Jestli ho čtete, tak ho čtěte dál.“

R: „A nezapomeňte, že na jarmarku bude mít 6. třída restauraci, na kterou se můžete určitě těšit.“

PK: „Co v té restauraci najdeme?“

K: „Spoustu jídla, dobrých zákusků, kofolu a malinovku, muffiny a usměvavou obsluhu.“

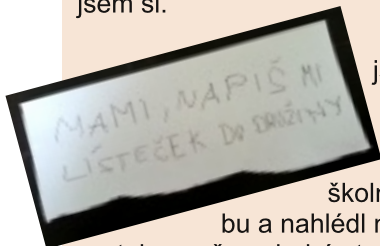
PK: „Děkuji za rozhovor.“

Dovoliť jsem si vynechat odpovědi typu: „Ehm...“ a „Nevím“. Za sebe přidám, že se mi na klubu líbí pestrost her a činností, které můžeme dělat. Souhlasím s tím, že by se nám hodilo mít uzavřený prostor, abychom tolik nerušili ostatní. A líbilo by se mi třeba si občas zažonglovat, zacvičit si na žíněnkách, udělat turnaj v piškvorkách nebo vyrábět šperky z březové kůry.

Petr Kubala

Lístičky pro klid duše

Chci se s vámi podělit o jeden postřeh, který jsem získal minulý měsíc ve školním klubu. Je to malý příspěvek pro lidi, které štve „papíry“. Loni jsem se zažíval v roli rodiče a často jsem slýchal: „Ano, ale potřebuju to napsané na lístečku.“ Otravovalo mě, že i když jsme si to řekli ústně, mám ještě nosit lísteček. „Vždyť jsme lidi, ne?“, myslím jsem si.

Nyní jsem začal pracovat ve školním klubu a nahlédl na stejnou věc z druhé strany.

A najednou jsem si uvědomil, že sice jsme lidi, ale že zároveň žijeme v právní společnosti, která se opírá o papíry (i o lístečky). I když

se tisíckrát nic nestane a jednou ano, tak to jednou může být velkým problémem. A že nemůžu pustit dítě z klubu dřív, protože za něj mám právní zodpovědnost. Nemohu jej pustit ani později, neboť může mít domluveno nějaký program, jít na konkrétní spoj, rodiče jej někde čekají, apod. Můžeme si zatelefonovat? Lidsky ano, právně ne. Z právního hlediska není doložitelné, že na druhé straně je opravdu daný rodič. Proto je jedinou cestou lísteček.

Může vám to připadat neuvěřitelné, můžete se mnou nesouhlasit, ale to je tak jediné, co se s tím dá dělat. Lísteček dokáže ochránit dítě, rodiče i učitele. Umožňuje rodičům přispět k hladkému „výkonu“ učitelského povolání“. Umožňuje dětem nezabývat se tím, jak obcházet dohody. Umožňuje rodičům vyhnout se

trapným situacím, kdy vám chce učitel vyhovět, ale nemůže. Lísteček dokáže ušetřit i čas a nervy paní ředitelky, neboť ta je poslední instancí řešení případů „bez lístečků“.

Chtěl jsem se podělit o svou zkušenost, protože dokud jsem neznal souvislosti na straně školy, měl jsem pocit, že musím často psát nějaké zbytečné lístečky. Teď vím, že škola je taky nechce, ale musí. Prosím nás všechny rodiče, abychom nosili lístečky, přihlášky, potvrzení. Čím méně lístečků musí učitelé shánět a vymáhat, tím více času mají na to, aby se věnovali našim dětem.

Petr Kubala

Společné tvoření

Pozvání na společná setkávání rodičů, prarodičů, kamarádů při tvoření ve třídě školní družiny.

Zájemci se pod vedením úžasné paní Gábiny Bouškové naučí šít waldorfské panenky a zvířátka. Výrobky poslouží k dotvoření atmosféry prostor družiny, na roční stolky do 1. tříd a k prodeji na jarmarku.

WalDík

Vážení rodiče, na začátku tohoto roku

se hrstka statečných pustila do projektu, jehož cílem bylo založení nadačního fondu, který by začal shromažďovat finanční prostředky v období delším než jeden účetní rok, což škola jako obecně prospěšná společnost dělat nemůže. Díky tomu se budou moci připravovat a realizovat větší nebo dlouhodobé projekty.

S radostí Vám chceme oznámit, že nadační fond je nejenom založen, ale je i plně funkční. Jistě jste si všimli, že se jmenuje WalDík. V dvojsmyslu tohoto slova bych chtěl upozornit především na slovo „DÍK“. Chceme touto cestou **PODĚKOVAT** všem, kteří do fondu už přispěli nebo to mají ve svých plánech. Nejde o to, kolik kdo přispěje, ale o to jestli se k tomu odhodlá. Pro ty z vás, kteří ještě váhají, mám vypůjčená slova podpory:

„Vše co činiš bližním svým – činiš sobě, lhostejno v jaké žiješ době.“

Ve všem, co věnuješ, je jediná Tvá spása.“

Finanční prostředky, které NF WalDík střežá na svém otevřeném účtu, budou použity v těchto třech následujících oblastech:

1. **Financování WŠ** – vytvoření finanční rezervy pro případ změn ve financování naší školy, např. omezení nebo zrušení státních dotací. Hlavní prioritou je tedy zabezpečení bezproblémového fungování školy.

První setkání bude v úterý 8. listopadu 2016, v 16.30 hod. ve třídě školní družiny. V případě zájmu si Vás dovolujeme požádat o potvrzení účasti na email: druzina@waldorfcz.cz nebo ústně vychovatelkám. Těšíme se na Vás, Gábina a Monika

Monika Sujová

2. **Rozvoj WŠ** – financování dlouhodobých investičních projektů, např. rozšíření školky, vznik Lycea, úpravy ve škole a školce, ale třeba i na stavbu nebo získání vlastní budovy.
3. **Sociální podpora dětí WŠ** – finanční podpora rodin v náhlé finanční nouzi, materiální pomoc, sponzorování školních výletů, doučování, školného apod.

O průhlednost a bezproblémový chod NF WalDík se stará správní rada, která je výhradně zastoupená lidmi z řad rodičů naší WŠ. V současné době je ve složení Kamil Toupal, Ivo Slepíčka a Ondřej Chromý. Revizorkou NF WalDík je maminka naší žačky Irena Polívková.

Neváhejte, nestyďte se a nebojte se členy správní rady NF WalDík kontaktovat osobně, přes kancelář školy nebo e-mailem, který najdete na www.nfwaldik.cz. Sídlo Nadačního fondu WalDík naleznete na adrese Riegrova 51, České Budějovice. Rádi vám zodpovíme jakékoliv dotazy.

Pokud je vám všechno jasné, pak nemohu než s vámi souhlasit, že ta poslední informace, která vám chybí k tomu, abyste vykonali dobrý skutek, je číslo účtu NF WalDík: 275210605/0300. Darovací smlouvu je možné získat u jakéhokoliv člena správní rady nebo si ji vyžádat ve školní kanceláři. **DĚKUJEME!**

Za Nadační fond WalDík

Ondřej Chromý

Crowdfundingový poločas

Pro ty, co jsou na hithitu pečení, vaření, to není žádná novinka, ale pro vás ostatní mám skvělou zprávu. **Je to tam!**

Tedy 170 tisíc korun českých, které jsme se „zavázali“ vybrat. A to jsme teprve v půlce. Nechci, tedy chci, vidět, jak to bude vypadat s naším kontem 23. 11., tedy v den, kdy se historie našeho crowdfundingového projektu „Děti až na půdu“ na www.hithit.cz uzavře.

Vy, kteří jste již přispěli, čehož si velmi vážíme, se tedy můžete již nyní začít těšit na své odměny. Vy, kteří jste ještě nepřispěli, a rádi byste se také těšili na **odměny**, neváhejte, přispívejte a vybírejte! Vězte, že je z čeho 😊. Zvláště v době předvánoční je nasnadě pokusit se spojit dvě dobré věci v jedno. Tedy pomoc projektu a pořízení hezkého dárku pro naše blízké. Navíc pro firmy i fyzické osoby může nadační fond WalDík vystavit po skončení projektu **darovací smlouvu** a dotyčný si tento dar pak může „dát do daní“.

Nebojme se tedy a **zaberme i v druhém poločase!** Vždyť soupeř, tedy 500 tisíc korun, které nám chybí, abychom mohli začít s realizací půdní vestavby v mateřské školce, ještě nebyl poražen. Čím více peněz se nám podaří vybrat prostřednictvím crowdfundingu, tím méně budeme muset využít jiných školních a školkových zdrojů.

A ještě poznámka na závěr. Pokud byste věděli o někom, kdo by chtěl přispět a neměl zájem o odměnu, ať svůj dar pošle nejlépe přímo na účet nadačního fondu WalDík: **275210605/0300**

Děkujeme za vaši podporu a těšíme se na vás u stánku „Děti až na půdu“ na Adventním jarmarku v sobotu 26. listopadu, kde budeme vydávat odměny a kde bude také jedna z dalších možností přispět na projekt koupí „neprodaných“ odměn.

Za crowdfundingový tým

Eva Bínová

Cesta za drakem

Ve čtvrtek 29. září proběhla Michaelaelská slavnost pro školkové děti, která se tentokrát konala na

Foto 2x: Kačka Krausová

Pupku světa. Sešli jsme se s dětmi a rodiči v odpoledních hodinách v bývalém rulovém

lomu mezi Rudolfovem a Lišovem, tzv. Locus Perennis („pupek světa“). Děti čekala cesta za drakem a v mezičase cvičení rytířských ctností (skákání v pytli, chůze na chůdách, chůze na letních lyžích ve dvou a pod.). Děti byly vybaveny vhodným oblečením a obuví, ale hlavně mečem na draka! Jako odměnu si ze své odvážné pouti přinášely červená jablíčka a zlatou čelenku na posílení odvahy od archanděla Michaela.

Hodné maminky se postaraly o čaj a napekly a připravily nejružnější dobroty k občerstvení. Slavnosti se zúčastnilo i několik rodičů a dětí, kteří se k nám do školky z kapacitních důvodů zatím nemohli dostat, přesto se ke společným slavnostem připojují a spolu-prožívají je s námi. Přišli i noví přátelé – rodiče a děti,

Foto: Hana Kotyz Máslová

ale také ti, co už školku dávno opustili, a přesto se k nám rádi, z tříd běžné základní školy, znovu vracejí.

Celou slavnost provázela přátelská nálada a hlavně úsměvy dětí, které překonaly své obavy na cestě za drakem.

Katerina McManus

Očima anděla...

Jako člen skupiny přátel školy jsem měla tu čest zúčastnit se letošní Michaelaelské slavnosti pro první a druhé třídy a to přímo jako postava archanděla Michaela.

Každoročně tuto cestu za drakem podstupují žáci nejnižších tříd waldorfské školy a už dlouho dopředu prožívají smíšené pocity obav, těšení a očekávání. Ve škole se dozvídají, kdo je archanděl Michael a jaké vlastnosti by měli mít, aby se mu alespoň trochu podobali. Drak je potom symbolem jejich špatných vlastností, strachů, zloby, sobectví a jiných, které jim pomůže odhalit a proti nim bojovat právě duchovní bytost archanděla Michaela.

Tohle je imaginace, ale skutečnost setkání s drakem v setmělém hlubokém zámeckém parku je poněkud jiná; děti jdou osamocené docela dlouhou cestou osvětlenou jen světélky svíček k bráně, kde je vítá archanděl Michael a na cestu za drakem jim propůjčuje michaelaelský meč a rudý plášť. Potom musí přejít starý

dřevěný můstek přes mělké jezírko a tam už je mezi dvěma stromy usazená velká dračí hlava, která má pohyblivou spodní čelist a na povel obsluhovače vyfukuje z nozder kouř. Před drakem stojí proutěný košík s červenými jablíčky a michaelaelský poutník si musí vzít z košíku v nepříjemné blízkosti draka jablíčko. Za statečnost potom dostane od Michaela zlatou korunku a úkol je splněn.

Společně s drakem jsem byla dětem nejbližší a mohla pozorovat jejich projevy. Už jen moje objemná postava celá v bílém vzbuzovala respekt a většina dětí, když mě zahlédla mezi stromy, zpomalovala svůj krok. Víím, že děti sledují postavy Spidermanů, Ironmanů i Hulků na obrazovkách, kde jsou ty příšerky docela realisticky vykres-

leny, ale přece jen „živý“ archanděl, ještě v takové přírodní atmosféře a bez mámy a táty...

Většina dětí nezapomněla slušně pozdravit, ano i tajemné pohádkové bytosti by měly být pozdraveny.

„Andílku, můžu se tě na něco zeptat? Jsi opravdovský anděl nebo převlečený člověk?“

Když si přišla pro meč drobná holčička ze třídy prvňáčků, netušil drak, co jej čeká. Přešla můstek a já jsem za chvíli uslyšela tupé rá-

ny, jako když někdo seká dříví... Než mi došlo, co to bylo, dostal drak dřevěným mečem co proto a já jsem mu musela přiběhnout na pomoc. Snažila jsem se moc nemluvit a spíš odpovídat postojem a gesty. Ale od té chvíle jsem přidávala andělskou radu, že draka mečem nebijeme, ale máme jej jen na obranu.

Někteří setkání s drakem nezvládli; jeden „rytíř“ se vrátil z poloviny můstku, vzal hlavu do dlaní a s ošřepanou frází současné mluvy: „Já to nedám, to nedám...“,

počkal na moji pomoc a podporu. Skrze trámký starého můstku ukápl od někoho do jezírka i pár slziček, ale s pomocí archanděla nakonec jablíčko i korunku za statečnost obdrželi všichni.

Dojemný byl pohled na sourozenecké dvojice; pokud se nedrželi za ruce, ten starší se celou dobu choval k mladšímu ochranně a statečně vykračoval jako první.

Někteří zkušenější zapřádali s drakem rozhovor. Ať už to bylo z jakýchkoliv důvodů, musím říct, že před můstkem zpomalili VŠICHNI.

Co mě nejvíc zaujalo, byly pohledy dětských očí, kterými na mě hleděly. Byla v nich hloubka nevědomé moudrosti, trochu obav, kolísavý postoj na hranici reality a tajemna, ale hlavně důvěra, důvěra v bytost, která sídlí v pohádkovém světě, ale je schopná jim pomoci a dát jim sílu k plnění úkolů v tomto ne vždy přátelském světě.

Bylo by dobré, kdyby si tuto důvěru nesly svým životem dál.

Kristina Pečlová

Práce na poli

Přijeli jsme k Modrům. Přivítali jsme se. Pak jsme zatancovali židovský tanec. A šli jsme na brambory. A našli jsme je! Po obědě jsme šli plít. Pohnojili jsme pole. Orali jsme pluhem – čtyři děti a dva dospěláci. A potom jsme seli žito a pšenici. A pak jsme válcovali. Nakonec jsme poprosili o úrodu.

Martin Janošťák (mladší)

Pole jsme vyčistili od plevelů. Pak jsme spolu s rodiči vykopali brambory. Z pole jsme vybírali kameny a kořeny. Čisté pole jsme pohrabali hráběmi. Pole jsme pohnojili koňským hnojem. A ten jsme zorali pluhem. Ornici jsme uhrabali hráběmi. Kolíky jsme pole rozdělili na dvě části. Pak jsme začali sít a zpívali jsme přitom básničku: *Odměřuj krok, rozmach měř, zem získá život, omládne, věř. Tam padlo zrno, spí, má klid, ve spánku sílí, nech ho snít.*

Zaseli jsme pšenici a žito. A pak jsme pole uválcovali. Společně jsme poprosili o bohatou úrodu.

Jan Michal

V sobotu 2. října jsem jela s rodiči k Modrům. Tam jsme vykopávali plevel a potom brambory. A pak jsme vybírali kameny a zbylé kořínky. Byla přestávka na oběd a znovu k políčku a pak přivezli hnůj a my ho rozházeli po poli. A pak jsme to pole zorali. A znovu shrabali a pak jsme zasévali pšenici a žito. Říkali jsme si básničku.

Leontina Friessová

Foto 3x: Pavla Koubová

Měsíční slavnost v novém kabátě

Zdá se, že komornější prostředí a vystoupení pouze třech tříd měsíční slavnosti prospělo. Alespoň z mého pohledu. Vše bylo hned mnohem osobnější, jak jsme si byli blíž. Zároveň nás nestresoval čas a každá třída mohla předvést vše, co si přála a nemuselo docházet k selekci. Tedy doufám ☺.

Takže 19.10. byli hvězdami žáci 2., 5. a 8. třídy. Druháci sklidili aplaus hned dvakrát, poprvé za pásmo říkanek, tanečků, písniček a flétníčkování s podzimní tematikou. Blýskli se i v cizích jazycích! A to při rozmluvě se skřítkem v angličtině a pak při rytmickém počítání v němčině, angličtině, francouzštině, japonštině, slovenštině a ruštině. Tak druháci, příště se těším na vaše počítání v maďarštině, španělštině, čínštině ☺.

Foto: Bohumír Nowak

Pátáci se zase činili s čísly, zlo-mkovali, hráli si s desetinnými čísly, řadili se od nejmenšího zlomku k největšímu, zazpívali nám anglicky, prostě všem ukázali, že jsou již jednou nohou na druhém stupni.

Osmáci ví, že jim divadelní projekt klepe na dveře, tak nám v rámci epochy češtiny přežrali krátké etudy s tematikou temperamentů – pan Melancholik Modrý, Sangvinička Žlutá, Cholerik Červený a Flegmatik Zelený byli fakt dobrá partička. Waltzing Matilda, zpívaná nejprve šeptandou než to rozbilili naplno, byla hezká australská tečka za celou slavností.

A na koho se můžeme těšit příště? Na třídu 3., 6. a 9. a to 23.11. opět na naší útulné chodbě u pingpongáče. Adieu.

Andrea Vasiljová

Foto: Jiří Veselovský

Tak trochu jiný epochový sešit

Kdy: 1. epocha školního roku 2016/17

Kde: Základní škola waldorfská a MŠ České Budějovice o.p.s.

Kdo: žáci 9. třídy

Proč: epocha zeměpisu

Obsah: Česká republika

Bonus: vlastní složená óda na vybraný či přidělený kraj České republiky

Postup: každodenní zápis z vyučování na jednotlivé listy papíru + domácí úkoly

Dokončení: malý náhled do knihvazačství

Stupeň obtížnosti: velká obtížnost, byl přece začátek školního roku

Konečné hodnocení: zdárně dokončeno, překonání mnoha obtíží, krásná úprava, nápaditá zpracování, potřeba hodně vůle

Děkuji Vám, devátáci!

Radka Kalčíková

Óda na Plzeňský kraj Veronika Fišerová

*Na západě naší krásné země,
v krajině, jež se vzdouvá jemně,
je mnoho krásných, cenných míst,
kde se dá dobře jíst a pít.*

*Kde vaří se světově uznávané pivo,
kde v ZOO je stále více živo,
kde průmysl značky Škoda kvete,
sem pojd' se podívat, milý světe.*

*A pojedeme-li kousek dále,
představme si staré časy, krále,*

*Kašperk a Švihov – staré hrady,
ukáží středověké vady i klady.*

Óda na Olomoucký kraj Martina Pavlínová

*Ach, ten Olomoucký kraj,
je to Moraváků ráj.*

*Na jihu v nížinách Hané
najdete úrodné lány i kroje vyšívané.*

*Hora Praděd na severu
dokrásluje tu nádheru.*

*Za prací či rekreací
všichni se sem rádi vrací.*

*Vy do diáře si pište,
kdy ho navštívíte příště.*

Setkání 3. a 5. třídy s Árnym Petráčkem

Árny Petráček je paralympionik, jeho největší úspěch byl v Riu, kde získal zlatou medaili v plavání. Árny nás navštívil ve škole. Povíдали jsme si o všem, co Árny dělá, jak trénuje a závodí. Bylo to zajímavé, moc nás to bavilo. Těším se, že zase ještě někdy přijde.

Markéta Boušková, 5. třída

Kdo je Arnošt Petráček, jinak nazývaný Árny? Je to paralympijský vítěz! Na paralympiádě v Riu vyhrál první místo. Je to velmi příjemný člověk. Má sice postižené ruce, ale je držitelem evropského rekordu. Je mu 25 let. Ještě jsem neuvedla, co dělá za sport: PLAVE.

Anežka Koniřová, 5. třída

Árny Petráček je 25letý kluk. Rád plave, jezdí na kole a lyžuje. Árny je paralympijský plavec. Mezi jeho zájmy patří jízda v autě, tu si přímo užívá. Má rád čokoládu a jiné sladkosti. Měří zhruba 147 cm. My jsme měli to potěšení se s ním se-

tkat na vlastní oči. Já ho sice znám dlouho, protože chodím na plavání, ale ještě jsem se ho na nic nezeptala, až nedávno, když přišel k nám do školy do třetí a páté třídy. Moc jsme si to užili a něco nového jsme se také dozvěděli. Třeba že nemají normální olympijské kruhy, ale vlny na medailích.

Zuzana Kalčíková, 5. třída

Jednoho dne se za námi přišel podívat Árny Petráček. Árnyho k nám pozval pan učitel, protože se s ním

zná. Árny je paralympijský sportovec, který mnohokrát vyhrál na různých soutěžích. Árny nám také ukazoval, jak se zvedá, jak píše atd. Také jsme si pouštěli videa, jak Árny závodí v Riu. Nakonec jsme se vyfotili. Povídání s Árnym se nám moc líbilo.

Andrea Kolínová, 5. třída

7. 10. 2016 navštívil naši školu paralympijský plavec Arnošt Petráček. Vyhrál zlatou medaili na paralympiádě v Riu de Janeiru. Ve svých 25 letech se už třikrát zúčastnil paralympiády. Chystá se vyrazit i na další v Tokiu. Plave už od svých tří let, ve čtrnácti letech se dostal do reprezentace. Má své kolo a auto. Také lyžuje. Žáci třetí a páté třídy se s ním mohli vyfotit. Mohli si také potěškat jeho paralympijskou medaili, která cinká kvůli slepým a je na ní Braillovo písmo. Árny je fajn.

Kamila Jášová, 5. třída

7. 10. 2016 jsme se setkali s plavcem Árnym Petráčkem. Měří 148 cm, narodil se 25. 7. 1991, je mu 25 let. Jeho největší úspěch byl na paralympiádě v Riu. I když je postižený, svůj život bere s radostí a užívá si ho. Kromě plavání má i jiné koníčky, třeba jízdu na kole.

Valérie Švihovcová, 5. třída

Árny je 25letý chlapík, který se i přes svůj hendikep zvládl zúčastnit paralympiády v Riu. Má velké množství úspěchů a medailí

Zdravá výživa dětem

Milí rodiče, dovoluji si vás tímto informovat o dalším setkání pracovního kruhu Zdravá výživa dětem, které se bude konat opět v Hotelu u Budvaru (www.hotelu-budvaru.cz), a to v úterý 15. listopadu od 19.00, na program bude naše účast na Adventním jarmarku.

Dále si vás dovoluji požádat o spolupráci. V pondělí 7. listopadu donesou děti ze školy jednoduchý, anonymní dotazník. Abychom zjistili, jaký je váš reálný zájem o případné změny ve stravování našich dětí, je potřeba mu věnovat pár minut času a vyplněný doručit a předat třídním vyučujícím do 11. listopadu (včetně).

Dotazník je vlastně jediný způsob, jak můžeme zjistit vaše potřeby a přizpůsobit jim naše konání. Výsledky pak budeme prezentovat na Adventním jarmarku 26. 11., kde nás najdete v našem informačním koutku.

Předem děkuji za spolupráci a přeji barevný podzim.

Irena Jarošová

Mluvíč PK Zdravá výživa dětem

a z Ria přivezl zlatou medaili! Měří 150 cm, nejraději má čokoládu a je velmi sympatický. Od tří let plave, plave a pořád plave. Dokáže jezdit na kole a řídit auto. Třetí a pátá třída měla to štěstí se s ním setkat. Popovíдали jsme si s ním, zjistili jsme, že je jedno, jak vypadá, a že je jedno, jak je postižený, ale hlavní bylo, jak se k nám choval. On je úplně boží!

Sára Chromá, 5. třída

Bijoklub České Budějovice

Bijoklub České Budějovice vznikl v létě roku 2016 z potřeby lidí získávat si pro sebe a své blízké lokální a zdravé potraviny. Klub vznikl v domě U Beránka v Krajinské ulici, kde se zdravými a místními potravinami zabývají již deset let. Nyní je v klubu přes 40 lidí, kteří si obstarávají

med, ovoce, zeleninu a mléčné výrobky v BIO kvalitě, a také

v kvalitě BIJO s velkým J, což znamená jihočeské, tedy lokální, a není vázáno na certifikaci, ale na principy skutečného harmonického a ekologického hospodaření.

Nově Bijoklub nabízí i ZDRAVÉ A CHUTNÉ OBĚDY, které jim dováží zdravá jídelna Spirála www.jidelnaspirala.cz. Pokud máte k domu U Beránka daleko, můžete si oběd nechat dovézt domů nebo do práce.

Členové bijoklubu získávají bijopotraviny za ceny bez marží, Bijo se tak stává běžnou součástí nákupu mladých rodin a všech, kteří hledají cestu, jak si i ve městě obstarat zdravé a čerstvé jídlo. Klub je otevřen pro všechny, stačí přijít a přidat se!

Zdenka Doubravka – členka Bijoklubu

Projekt Cyklická žena

Cyklická žena čtyři fáze má, je však vždy v pohodě, ne snad díky náhodě. Rady, tipy, informace, někdy s a někdy bez legrace... Cyklická žena je rychlý, srozumitelný a praktický úvod do tematiky cykličnosti, který je určen jak pro ženy, tak pro jejich muže. Vše o cyklu, jak vám to nikdy neřekli ani doma, ani ve škole, ani v televizní reklamě ©. 26. listopadu v Centru setkávání na Rudolfovské. Cyklická žena tentokrát na téma: **Žena a její sny**. Více na www.cyklickazena.cz

Michaela Kupková

Zvonek – listopad 2016

Redakce: Zdenka Doubravka,
Eva Sokolová

Prepress: Dana Hanzliková Vašková

Kontakt: zvonek@waldorfbcb.cz

Internet: <http://www.waldorfbcb.cz>

Logo: Bára Šimová

Redakční uzávěrka pro další číslo:
30. 11. 2016.

Redakce si vyhrazuje právo nezařazení, krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.

NEPRODEJNÉ

KALENDÁRIUM aneb co, kdy a kde ...

- 7. 11. třídní schůzka 4. třídy v 17.00
- třídní schůzka 8. třídy v 18.00
- 9. 11. třídní schůzka 1. tříd (P. Křížová v 17.00, R. Koniřová v 17.30)
- 10. 11. **Martinská slavnost 1.–3. třída**
- 15. 11. Schůzka Kruhu rodičů v 19.00
- 15. 11. Schůzka „Zdravá výživa dětem“ v Budvaru v 19.00
- 16. 11. Schůzka „Zvonku“ v 9.00
- 17. 11. Státní svátek
- 18. 11. Ředitelské volno

- 23. 11. **Měsíční slavnost (3., 6., 9. třída)**
- třídní schůzka 3. třídy v 17.00
- třídní schůzka 5. třídy v 17.00
- třídní schůzka 7. třídy v 17.00

- 26. 11. **12. adventní jarmark**
- 27. 11. **Adventní spirála 1.–5. třída**

Každé úterý v 19 h. se koná večerní eurytmie pod vedením Lenky Lieblové a klavírního doprovodu Karly Hesové v eurytmickém sále školy.

Zvoníme u ... Dany Hanzlikové Vaškové

1. Kromě toho, že jsi maminkou, kým ještě jsi?

Co tě baví a naplňuje? Sázím Zvonková písmenka, sázím rostliny na zahradě své a na plánech přírodních zahrad jiných lidí, brousím krásné dřevo krásných stromů do podoby talismanů a šperků, lovím objektivem správné okamžiky, ...

2. Má druhá otázka se týká Zvonku, protože mám pocit, že ho vidíš i z jiných úhlů, než „běžný čtenář“. Je něco, co tě na něm doposud zaujalo nebo překvapilo?

Určitě úctyhodný počet autorů, kteří se do jeho tvorby zapojili. Jen v minulém školním roce (tj. v prvních čtyřech číslech) to byla více než *stovka* různých lidí. Napsali 75 článků, které doplnilo více než sto fotek a desítky ilustrací.

3. Představuji si, jak sázíš písmenka a napadá mě u toho spojitost se sázením semínek. Kdybys mohla zasadit tři kouzelná semínka do naší školy, která by to byla a jakou kouzelnou moc by měla?

Vetkla bych do školní půdy semínko *Otevřenosti* – vůči novým lidem, směrům, potřebám... Také semínko *Pospolité aktivity* by mohlo naši školu rozzářit. Zejména v rodičích by tak mohla vyrůst potřeba vzít školu aktivněji za svou. Ať už účastí na setkáních, třídních schůzkách a přednáškách, či zapojením se do nejrůznějších projektů, pracovních kruhů a dosud spících plánů... Třetí semínko by nám všem mělo dát *Silu jít proti proudu* a selským rozumem zhodnotit, co je pro vývoj našich dětí prospěšné a co ne. Zda se musíme přizpůsobit, protože to tak dnes „dělají všichni“, nebo zda to můžeme dělat podle svého nejlepšího úsudku. Zda např. musíme přijmout dnešní běžnou průmyslově zpracovanou stravu a chtít po lidském těle, aby se rychle přizpůsobilo něčemu jinému, než co jej tisíce let formovalo; zda můžeme chtít po našich dětech, aby ustály a s grácií na svých smartphonech vedly komunikaci na internetu, byť k tomu sociálně dozrají spíše až jako středoškoláci (nestačí na volání s rodiči a kamarády telefon bez přístupu k internetu?); zda musíme přijmout i nyní běžné, velmi málo ohleduplné, chování vůči planetě, ...

Za odpovědi děkuje Petr Kubala

Inzerce

Rodina z waldorfské školky hledá ke

koupi prostorný dům s větší zahradou vhodnou i k pěstování zeleniny, případně pozemek určený k jeho výstavbě. Hledáme klidné místo blízko přírody, ale v dosahu ČB – s ohledem na budoucí dojíždění dětí do

Prodám kočárek trojkombinace BeBe Comfort – autosedačka, hluboká korbice a sporťák. Ve velmi dobrém stavu. Cena dohodou – asi třetina pořizovací ceny. Kontakt: Eva Jankovská, tel. 605 406 897.

waldorfské školy ©. Moc děkujeme za případné tipy. Katka Malá 734 144 526, mgr.katerinamala@gmail.com

